

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **K.S.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 lipca 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 marca 2025 r., sygn. akt II AKa 220/24, Sąd Apelacyjny w Szczecinie zmienił zaskarżony apelacjami wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 13 czerwca 2024 r., sygn. akt III K 306/23 i wymierzył K.S. łączną karę 9 lat pozbawienia wolności.

Zaskarżając wyrok Sądu odwoławczego w całości, obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady sądu – Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, podniósł także zarzuty rażącego naruszenia art. 7 k.p.k., a także obrazę prawa materialnego – art. 207 § 1 k.k., art. 190 § 1 k.k. oraz art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 28 § 1 k.k.

Jednocześnie skarżący wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia, przy czym wniosku tego w istocie odrębnie nie uzasadnił.

Odpowiadając pisemnie na kasację, prokurator wniósł m.in. o niewstrzymywanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa (m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, czy z dnia 20 października 2022 r., II KK 473/22).

Jedynym argumentem, który mógłby przemawiać za uwzględnieniem wniosku jest waga podniesionych zarzutów i ewentualne prawdopodobieństwo ich uwzględnienia.

Negatywne następstwa wykonania kary mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza podniesionych w kasacji zarzutów świadczy o jej zasadności, a tym samym o konieczności uchylenia zaskarżonego nią wyroku. Wtedy bowiem dochodzi do sytuacji, w której skazany odbywałby karę, której z racji na charakter uchybień, nie powinien ponosić.

Dokonując wstępnej kontroli kasacji obrońcy skazanego, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania zarzutów kasacyjnych za oczywiście zasadne, mimo podnoszonego zarzutu bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu – Sądu Apelacyjnego w Szczecinie. Podniesiony przez obrońcę zarzut obrazy art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. nie jest na tyle oczywisty, aby przemawiał za wstrzymaniem wykonania orzeczonej kary. Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, które musi być poprzedzone pogłębioną analizą i oceną podniesionych w niej zarzutów, Sąd

Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł]